

In Drunen en
in Loon op Zand
daar zie je geen zee
daar zie je geen strand
wat gek want golven
zijn er wel
en al die golven
zijn van zand

in Drunen en
in Loon op Zand
daar is geen strand
nee nee nee
en ook geen zee
maar wel een zee van zand.

Bergen zand

met hoedjes op

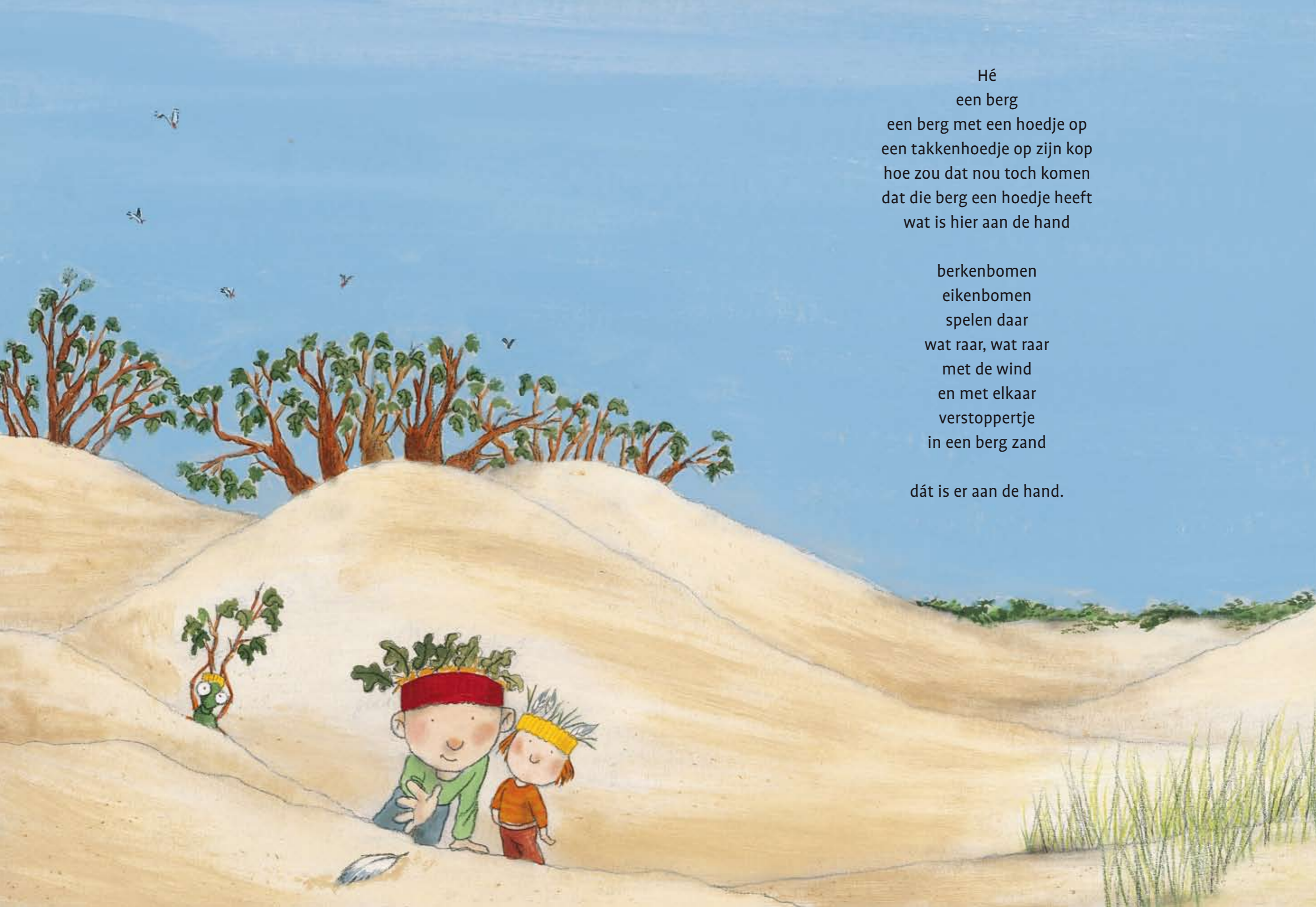

Ik voel
het zand
voel het koel
onder mijn voeten
voel het glijden
in mijn handen
voel de korreltjes krioelen
voel ze door mijn haren woelen

ik voel het zand
maar
zou het zand
MIJ
ook voelen?

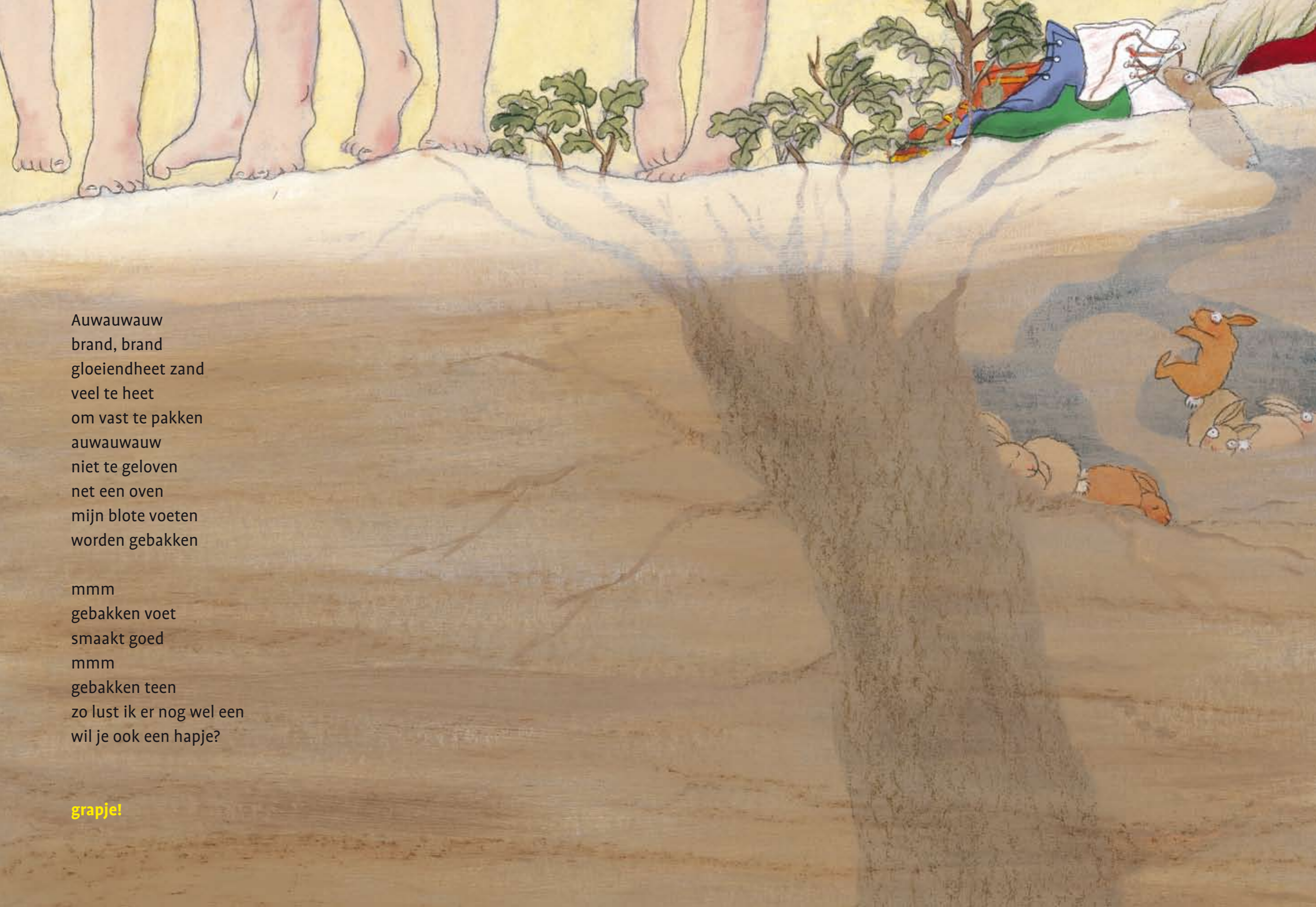
Zie je mijn grote hazenoren
alles kan ik daarmee horen
alles, alles en iedereen de
kippen, de kikkers
de krekels, de koeien
en dat niet alleen
zelfs het gras
kan ik horen
groeien

Hé
een berg
een berg met een hoedje op
een takkenhoedje op zijn kop
hoe zou dat nou toch komen
dat die berg een hoedje heeft
wat is hier aan de hand

berkenbomen
eikenbomen
spelen daar
wat raar, wat raar
met de wind
en met elkaar
verstoppertje
in een berg zand

dát is er aan de hand.

Auwauwauw
brand, brand
gloeiendheet zand
veel te heet
om vast te pakken
auwauwauw
niet te geloven
net een oven
mijn blote voeten
worden gebakken

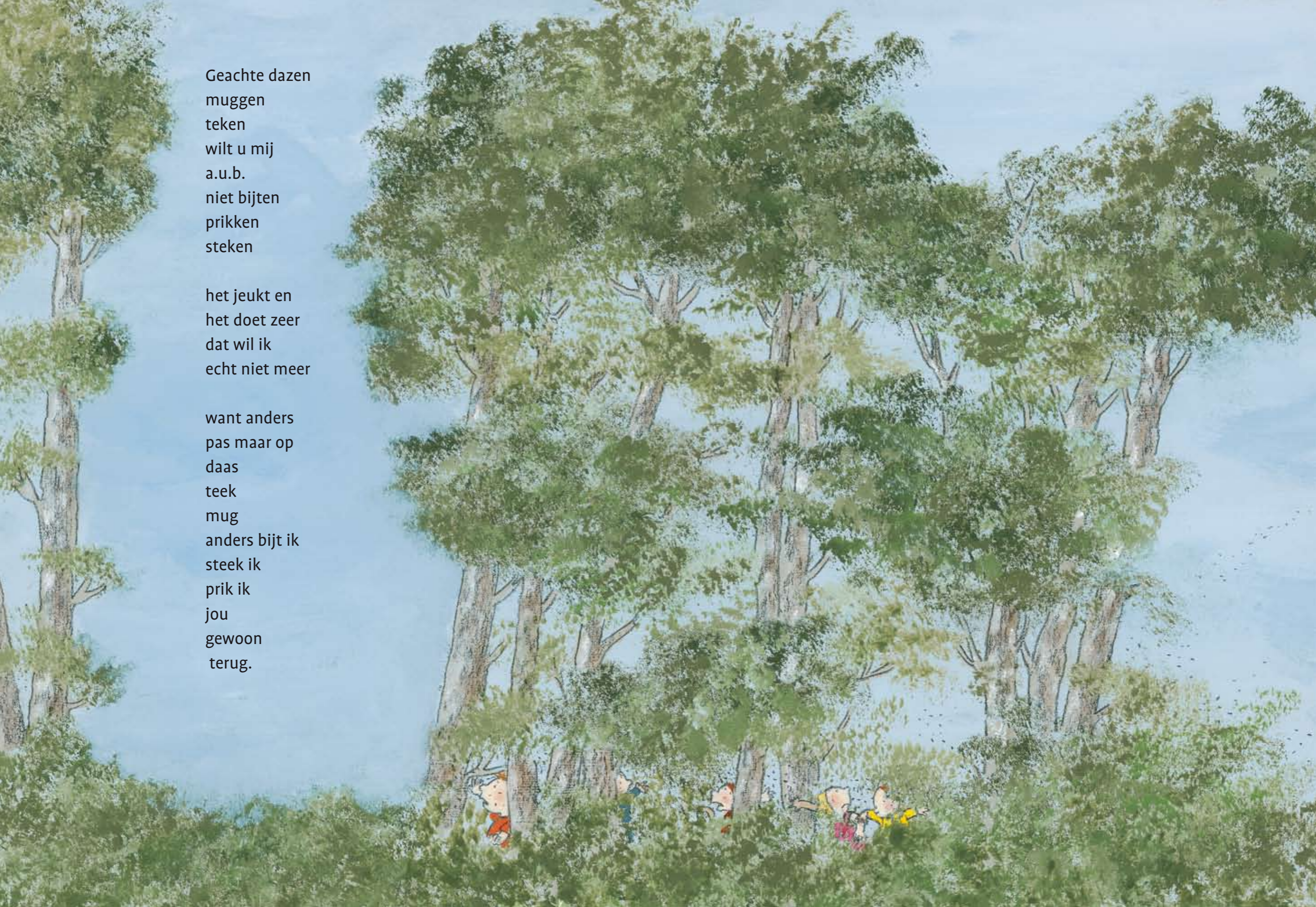
mmm
gebakken voet
smaakt goed
mmm
gebakken teen
zo lust ik er nog wel een
wil je ook een hapje?

grapje!

Geachte dazen
muggen
teken
wilt u mij
a.u.b.
niet bijten
prikken
steken

het jeukt en
het doet zeer
dat wil ik
echt niet meer

want anders
pas maar op
daas
teek
mug
anders bijt ik
steek ik
prik ik
jou
gewoon
terug.

Lief, lief lammetje op de hei
kom eens, kom eens gauw bij mij
dan kan ik je lekker aaien

of ga je liever naar je mama
heb je dorst
ben je moe
kom je écht niet naar me toe

dan zal ik maar naar je zwaaien.

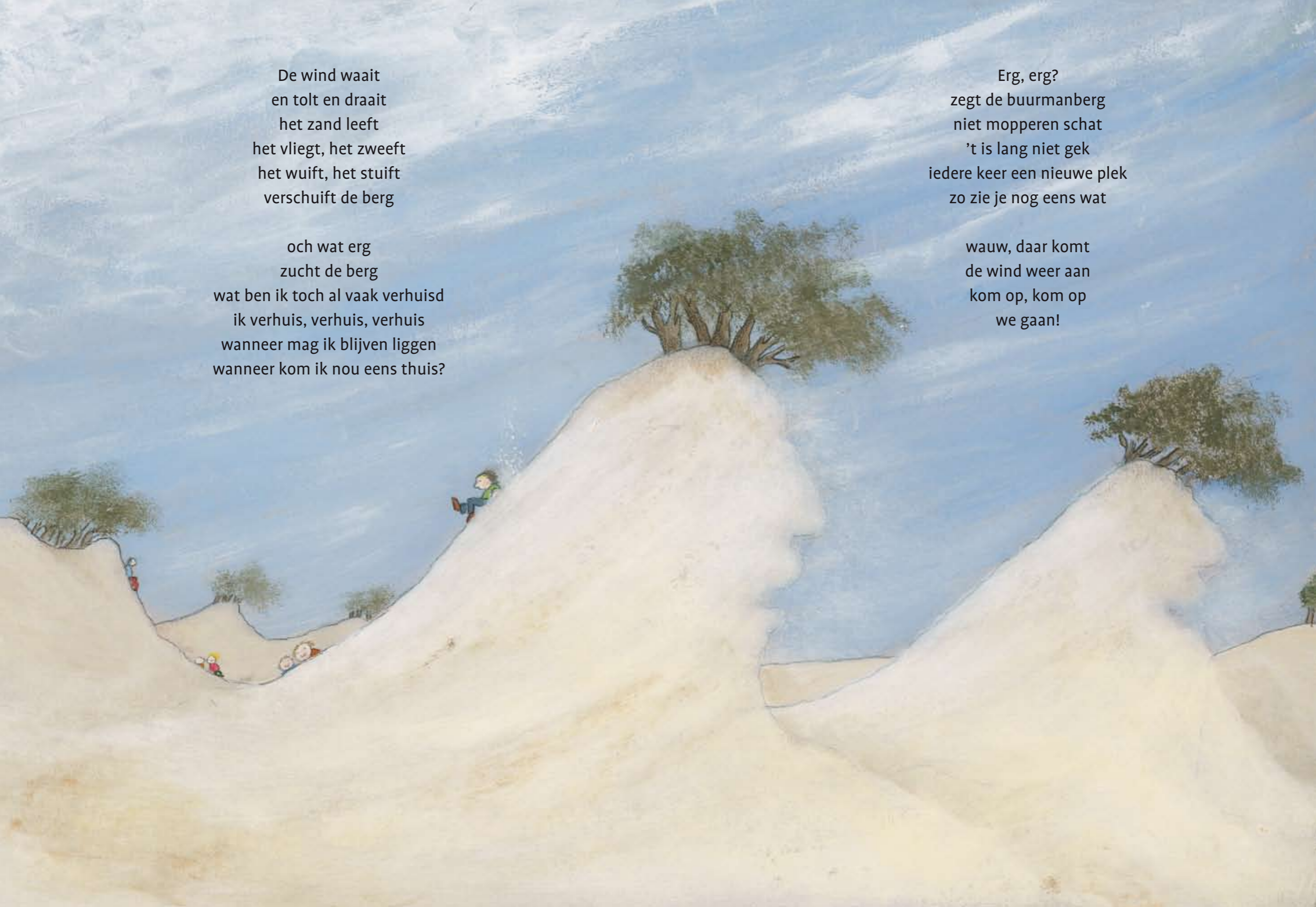

De wind waait
en tolt en draait
het zand leeft
het vliegt, het zweeft
het wuift, het stuift
verschuift de berg

och wat erg
zucht de berg
wat ben ik toch al vaak verhuisd
ik verhuis, verhuis, verhuis
wanneer mag ik blijven liggen
wanneer kom ik nou eens thuis?

Erg, erg?
zegt de buurmanberg
niet mopperen schat
't is lang niet gek
iedere keer een nieuwe plek
zo zie je nog eens wat

wauw, daar komt
de wind weer aan
kom op, kom op
we gaan!

Hé wind
nee wind
niet zo wild
niet zo woest
hou je nou eens even koest

luister goed
naar wat ik zeg
of mijn wangen
zullen je vangen

en ik blaas
je weg.

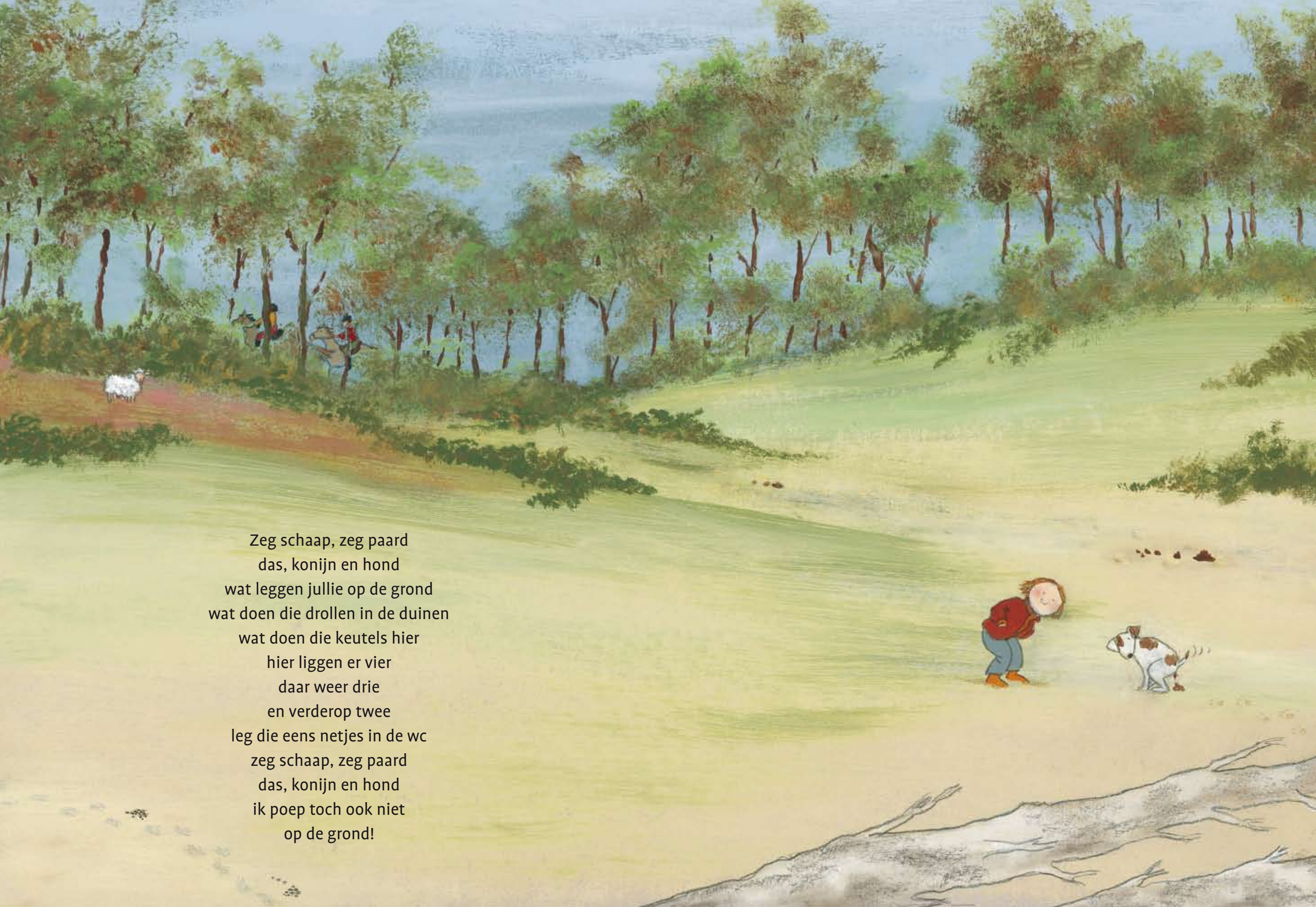
jongen meisje
samen trouwen
samen graven
takken zoeken
takken sjouwen
hutje bouwen

daar die tak
die kromme ouwe
voor het dak
zou-ie houwen?

KRAK!

jongen meisje
sjouwen, sjouwen
beter hutjebouwen.

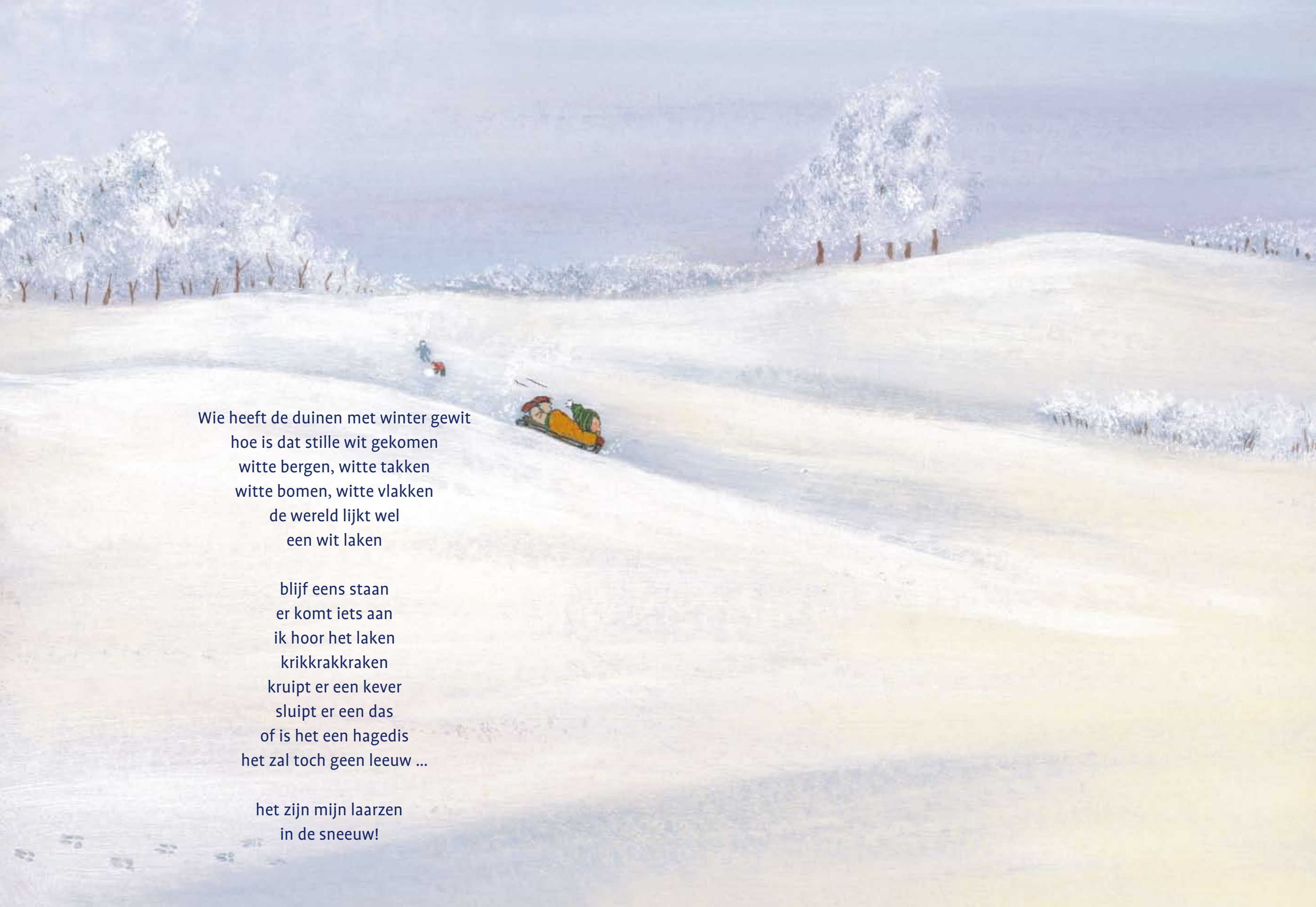
A colorful illustration of a landscape. In the foreground, a child in a red jacket and blue pants is crouching on a sandy dune, looking at a small white dog with brown spots. The dune is covered in light green grass. In the background, there is a dense forest of tall, thin trees with green and brown foliage. Beyond the forest, a blue lake or sea is visible under a clear sky. On the left side, a small white sheep is grazing on a patch of reddish-brown ground. In the bottom right corner, there is a large, grey, textured rock formation.

Zeg schaap, zeg paard
das, konijn en hond
wat leggen jullie op de grond
wat doen die drollen in de duinen
wat doen die keutels hier
hier liggen er vier
daar weer drie
en verderop twee
leg die eens netjes in de wc
zeg schaap, zeg paard
das, konijn en hond
ik poep toch ook niet
op de grond!

Als kabouters bestaan
dan wonen ze onder de wortels
van deze oude bomen
daar die scheur, dat is de deur
de deur van hun kabouterhuis
daarachter is de gang
naar de keuken met het fornuis
en de kamer met eikeltjesbehang
en ga je zeven treden naar beneden
dan kom je in de kelder
in de kelder van de bomen
bij de bedjes waar kabouters
hun kabouterdromen dromen

als kabouters bestaan
dan wonen ze onder de wortels
en zie je het deurtje openstaan
dan mag jij naar binnen gaan.

Wie heeft de duinen met winter gewit
hoe is dat stille wit gekomen
witte bergen, witte takken
witte bomen, witte vlakken
de wereld lijkt wel
een wit laken

blijf eens staan
er komt iets aan
ik hoor het laken
krikkrakkraken
kruipt er een kever
sluipt er een das
of is het een hagedis
het zal toch geen leeuw ...

het zijn mijn laarzen
in de sneeuw!

Ene tweje
sleje sleje
sleetje rijje
glijje glijje

ene tweje
sleje sleje
van de berg
naar beneje

kom op

kom op

trug naar de top

trekke trekke

aan het touw

sjokke

sjokke

sjokke

sjouwe

die zware slee

de berg op douwe

en

ene

tweje

sleje

Midden in de winter
staan de bomen
in hun blootje
zitten struiken
zonder blad
ligt de kikkerpoel
bevroren
in zijn eigen
blote gat.

Hebben bomen ook moeders
en hoe zouden die dan heten
en wat zouden die moeders roepen
als hun kinderen moesten eten

eik, den, berk
het eten wordt koud.
en ze wassen hun handen
hun handen van hout
en dan gaan ze aan tafel
hun tafel van zand en
ze eten en praten
ze drinken wat water
en later lezen hun moeders hen voor
een verhaal van de wind
die ook in het donker
de weg wel weer vindt
- zelfs binnendoor -

en dan dromen de bomen
dromen de bomen van wind
van vogels die komen en gaan
van sterren van stilte

in de warme armen
van de maan.

De das
de ree
de vos
de egel
de eekhoorn
en de uil
houden zich in
de bossen schuil

kun jij ze vinden
zie jij waar ze zijn
en waar zijn
de bunzing
de vleermuis
de specht
en het konijn?

De lente licht
de winter weg
met zachte zonnestralen
en als je luistert
naar dat lachen hoor je liedjes
in de wei
hoor je zoemen,
tjilpen, zingen want de lente
staat te springen
blaadjes, bloemen
staan te dringen
want de winter
is voorbij.

Tekst: © Elle van Lieshout en Erik van Os,
www.erikvanosenellevanlieshout.nl

Prenten: © Paula Gerritsen

Vormgeving: Jacqueline List, uitgeverij Zwijsen

Jaartal: 2007

Uitgeverij: Zwijsen

ISBN: 978-90-276-7494-4

Dit versjesprentenboek is een uitgave van Nationaal Park De Loonse en Drunense Duinen onder redactie van IVN Consulentenschap, i.s.m. uitgeverij Zwijsen.

Nationale Parken geven een mooi beeld van de verschillende soorten natuur in Nederland. Deze gebieden kenmerken zich ook door een divers aanbod van natuuractiviteiten en natuurinformatie.

Bij dit prentenboek hoort een veldwerkprogramma voor kinderen van groep 1 en 2 van het basisonderwijs. Meer informatie: www.nationaalpark.nl/ldd

Het natuurgebied De Loonse en Drunense Duinen is eigendom van Vereniging Natuurmonumenten.

Aan dit Nationaal Park werken verder mee: Stichting Brabants Landschap, Gemeente Heusden, Gemeente Tilburg, Gemeente Haaren, Gemeente Loon op Zand, Gemeente Waalwijk, Waterschap De Dommel, Waterschap De Brabantse Delta, Provincie Noord Brabant en Platform De Duinboeren.

Deze uitgave is financieel mogelijk gemaakt door het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, de Europese Unie (LEADER+) en de partners van het Nationaal Park.